

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 64: Forslag til lov om ændring af søloven og retsplejeloven. (Søforklaring og erstatning i forbindelse med transport af olie til søs).

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 25/10 2000. Første behandling 17/11 2000. Betænkning 25/1 2001. Anden behandling 6/2 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 126: Forslag til lov om forsvarets formål, opgaver og organisation m.v.

Af forsvarsministeren (Hans Hækkerup).
(Fremsat 29/11 2000. Første behandling 8/12 2000. Betænkning 1/2 2001).

Sammen med denne sag foretoges:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om hjemmeværnet.

Af forsvarsministeren (Hans Hækkerup).
(Fremsat 29/11 2000. Første behandling 8/12 2000. Betænkning 1/2 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagene overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 147: Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2000.

Af finansministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 25/1 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension. (Pensionsrettigheder i relation til statslig ansættelse i de andre nordiske lande m.v.).

Af finansministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 1/2 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Erik Larsen (S):

Jeg skal hermed give Socialdemokratiets tilslutning til ændring af lov om tjenestemandspension.

Lovforslaget drejer sig mest om tekniske og hensigtsmæssige ændringer af tjenestemandspension, der er nødvendige for at gennemføre den nordiske pensionsoverenskomst fra 1973.

Motivet for pensionsoverenskomsten er altså gyldigt i dag, som da overenskomsten blev indgået. Vi ønsker stadig at fremme tjenestemænds mobilitet i Norden; det er ikke hensigtsmæssigt at stavnsbinde ellers fleksible mennesker på grund af statslige pensionsordninger.

I den gamle overenskomst fik den statsansatte overført sine pensionsrettigheder optjent under statsansættelsen i et nordisk land til en statsfinansieret tjenestepension i et andet nordisk land. I det tilfælde fik en tjenestemand altså mulighed for at bygge videre på pensionsaldersårene, som han havde optjent i et andet nordisk land.

Siden 1970 har pensionssystemerne i de nordiske lande udviklet sig forskelligt. En tjenestemand får pension fra henholdsvis det sociale pensionssystem, tillægspensionssystemet og tjenestemandspensionssystemet for statsansatte.

I Danmark udgør tjenestepensionen typisk den største del af den samlede pension, men i Sverige stammer den største del af en tjenestemands pensionsudbetaling fra det almene sociale pensionssystem.

Vi skal derfor væk fra det gamle system, der bygger på overførsel af pensionsrettigheder, ellers opstår der skævheder i pensionsdækningen for den enkelte tjenestemands samlede pension ved, at den pågældende enten får en overdækning eller en underdækning.

Som det fremgår af lovforslaget, er der opnået enighed mellem de statslige pensionsmyndigheder i de nordiske lande, inklusive Island, om at revidere pensionsoverenskomsten til erstatning for den gamle overenskomst, hvor princippet i den reviderede nordiske pensionsoverenskomst er, at den enkelte person bevarer sine rettigheder fra det enkelte optjeningsland.

Lovforslaget består altså af ændringer, der er nødvendige for at undgå skævheder og bibeholde et fleksibelt nordisk arbejdsmarked.

Da hørings svar og forhandling med Centralorganisationernes Fællesudvalg ikke har givet anledning til bemærkning til lovforslaget, anbe-

aler jeg på vegne af Socialdemokratiet, at forslaget vedtages.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Som den socialdemokratiske ordfører antydede, er dette forslag her af udpræget teknisk karakter, og det er svær teknik. Jeg har faktisk forsøgt at læse forslaget igennem to-tre gange, og jeg må erkende, at jeg fortsat knap nok er fuldstændig klar over alle konsekvenserne af gennemførelsen af forslaget, som vel i og for sig indebærer tre bemyndigelser til finansministeren.

Det er sikkert meget fornuftigt, fordi det her jo har været forhandlet med en række organisationer, og det ser ud, som om der er opbakning til de retningslinjer, som man så kan læse sig frem til af lovforslagets bemærkninger.

Jeg tror dog, vi bliver nødt til sådan for vores gode samvittigheds skyld under udvalgsarbejdet at dykke lidt ned i, hvad det her egentlig har af praktiske konsekvenser. Og det kunne f.eks. være ved at tage fem repræsentative personer og gøre rede for, at efter de nugældende regler vil pensionerne blive sådan og sådan, og efter de kommende regler vil det så være anderledes på de og de punkter. Det er altså svært ud fra lovteksten og ud fra bemærkningerne at danne sig et helt præcist indtryk af det.

Det vil jeg gerne bede om at vi får klaret under udvalgsbehandlingen, og jeg er sikker på, at ministeren er villig til det, sådan at vi den dag, vi eventuelt trykker på den grønne knap, og det gør vi sikkert, kan gøre det i sikker forvisning om, at vi ved, hvad det er vi vedtager.

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan på Venstres vegne sige, at vi er positive over for forslaget, medmindre der under udvalgsarbejdet dukker nogle elementer op, som vi ikke på nuværende tidspunkt kan overse, men ellers har vi en positiv indgangsvinkel til forslaget.

Aage Frandsen (SF):

Det her lovforslag er handlet af med de relevante parter, og det er vores opfattelse, at de ting, der ligger her, primært er af teknisk art og ikke så meget indholdsmæssige ændringer, som vi behøver være bekymrede for. Derfor støtter vi lovforslaget.

Klaus Kjær (DF):

Lovforslaget er begrundet i den forventede ændring af overenskomsten fra 1973 mellem Dan-

mark, Finland, Norge og Sverige. Island, der ikke har været omfattet af den hidtidige overenskomst, tilslutter sig den nyreviderede overenskomst.

Efter det hidtidige princip fik en tjenestemand mulighed for at bygge videre på de allerede optjente pensionsrettigheder fra et andet nordisk land. Det betød, at tjenestemanden fik udbetalt pension fra det nordiske land, hvor tjenestemanden sidst har haft mindst 4 års tjeneste.

Siden 1970'erne er der sket forskydninger i de forskellige nordiske landes pensionssystemer inden for det sociale pensionssystem, tillægspensionssystemet og tjenestemandspensionssystemet for statsansatte, sådan at størrelsen af den statslige tjenestemandspension, der er optjent over samme antal år, udgør meget forskellige beløb f.eks. i Danmark og i Sverige.

Det, lovforslaget prøver at rette op på, er disse skævheder, hvorefter tjenestemanden i stedet for at overføre optjente pensionsrettigheder bevarer sine rettigheder fra de enkelte optjeningslande.

Det vil sige, at en person, der f.eks. har haft ansættelse med statslig tjenestemandspension i Norge, Danmark, Sverige, Finland og Island, får pensionen udbetalt fra de fem landes pensionsmyndigheder på grundlag af det enkelte lands nationale regler.

På den måde undgår man, at der opstår skævheder i pensionsdækningen for den enkelte tjenestemands samlede pension, således at den pågældende enten får overdækning eller underdækning.

Der er dog visse samordningsbestemmelser, som bevares i den nye overenskomst. Det gælder således bestemmelserne om ansættelsestid og lignende tidskrav som betingelse for opnåelse af pensionsret, hvilket lands helbredsbedømmelse der skal lægges til grund ved overgang til statsansættelse i et andet nordisk land, og hvilket lands afgørelser om tilkendelse af sygepension der skal lægges til grund for udbetaling af eventuel sygepension fra en statslig pensionsordning i et andet nordisk land.

Forslaget forekommer rimeligt til imødegåelse af den skævvridning, som i løbet af årene har fundet sted gennem forskydninger i pensionsdækningen, der har medført, at størrelsen af den statslige tjenestemandspension, der er optjent over samme antal år, kan udgøre forskellige beløb alt efter, hvilket slutland man eventuelt pensioneres fra.

Da forslaget samtidig fortsat sikrer mobiliteten mellem de nordiske lande, da den ny pensionsoverenskomst indeholder en overgangsordning for allerede ansatte tjenestemænd inden for en 5-års-periode, og da forslaget ikke skønnes at have økonomiske eller andre administrative konsekvenser af væsentlighed for det offentlige, ligesom forslaget ikke har økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, er Dansk Folkeparti som udgangspunkt positive over for lovforslaget.

Susanne Clemensen (CD):

Som udgangspunkt er vi i CD også positive over for det her lovforslag. Vi tager til efterretning, at den faktiske beregning af pensionen for tjenestemænds samlede pension betyder, at der opstår en skævhed i pensionsdækningen, og vi er naturligvis positive over for, at man nu ved denne her pensionsoverenskomst mellem de nordiske lande forsøger at løse det problem.

Anders Samuelson (RV):

Jeg skal meddele, at Det Radikale Venstre kan støtte forslaget, som er en logisk konsekvens af, at der på det nordiske område er nogle regler i nogle pensionsordninger, som har ændret sig på en sådan måde, at det er rimeligt, at man laver den justering, som der lægges op til her.

Jette Gottlieb (EL):

For Enhedslisten er det vigtigt, at der sker denne samordning mellem de nordiske lande, og vi synes også, det er fint, at Island kommer med i aftalen. Så vi kan støtte forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Ja, man kunne jo fristes til at holde en forelæsnings om, hvad de tekniske elementer i dette lovforslag indebærer og betyder, men det synes jeg sådan set hr. Klaus Kjær har gjort på så udmærket vis for os alle sammen, så jeg skal kun takke for den generelt positive modtagelse.

Og så vil jeg gerne stille hr. Knud Erik Kirkegaard i udsigt, at jeg på dette punkt gerne vil prøve at bidrage til hans gode samvittighed.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
trakter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er
vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om billedkunst.

Af kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen).
(Fremsat 31/1 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

I 1969 klædte en kvinde sig nøgen og gik med et
hævet kors ned gennem Børssalen, mens der var
børsforhandling forstås. Stor var forargelsen.

Året efter ofrede hendes mand en hest på en
snedækket mark oppe i Nordsjælland, satte he-
stehovedet på stejle og puttede resten af hesten
på syltetøjsglas. Endnu større var forargelsen. I
tusindtal krævede man politiets indgreb og
spurgte, hvor Folketinget og regeringen var
henne i denne her type sager.

Nu står ikke bare tusinder, men titusinder i
kø for at se mandens gobeliner her på Chri-
stiansborg, og oppe i det øverste højre hjørne af
gobelinen om de yngre glücksborgere genfinder
vi den nøgne kvinde med sit kors ovre fra Børs-
salen.

En og anden af medlemmerne i dette hus glæ-
des, når vi går ovre i Provianthuset på mandens,
altså Bjørn Nørugaards, smukke gulv.

Det var godt, at den hovedrysten, der fandt
sted i 1969 og 1970, og alle de protester, der
kom, ikke førte til hverken politiets eller Folke-
tingets indgreb. Godt at man i stedet stod vagt
om den kunstneriske frihed, at der blev skabt
rum og frihed, så den unge kunst kunne blive
voksen, stor, stærk og elsket.

Dette lovforslag ligger i smuk forlængelse af
en række andre kulturlove, som ikke bare taler
om den kunstneriske frihed, men som også sør-
ger for, at den rent faktisk bliver mulig.

Lovforslaget tager sammen med to andre love
fra denne samling fat på sagen her. Det ene er
skatteministerens forslag om fradragsmulighed
for kunstnerisk udsmykning af privat erhvervs-
byggeri, det andet er by- og boligministerens
forslag om at øge procenten til kunstnerisk ud-
smykning med hele 20 pct. – fra 1 pct. til 1,2 pct.

Begge disse lovforslag og det, vi nu har til be-
handling her, vil øge billedkunstproduktionen,
og det er vigtigt. Der drøftes jo indimellem væg-
ten mellem formidling på den ene side og pro-
duktion på den anden. Her er det ikke mindst
produktionen, der er tale om, og det er rigtig ud-
mærket.

Lovforslaget her tager sit udgangspunkt i
Orth-udvalgets fortræffelige betænkning og –
sagt i al beskedenhed – også i mit partis kultur-
udvalgs forslag, der parallelt med Orth-udval-
get har stillet en række forslag på området her.
Med lovforslaget får billedkunsten ligesom mu-
sikken, teatret og litteraturen sit eget råd, både
centralt og lokalt. Tilskud kan ydes både til pro-
duktion, til udstillinger og til at stimulere opret-
telsen af de amtslige billedkunstråd. Alt sam-
men synes vi er godt og fornuftigt.

Dette lovforslag løser ikke alle problemerne;
f.eks. er visningsretten ikke med. Vi har dog ta-
get hul på det, fordi det stilles som krav på stats-
lige og på statsstøttede museer, at der betales en
visningsret, men her er altså et af de områder,
der skal arbejdes videre med.

Men i øvrigt er der tale om et rigtig godt lov-
forslag, som Socialdemokratiet med den største
glæde støtter.

Ester Larsen (V):

Så kom forslaget om en billedkunstlov. Nogle
har efterspurgt en sådan, og det har man gjort
ud fra krav om ligestilling med andre kunstom-
råder. Når vi nu har lovgivning, som sikrer et
musikråd, et teaterråd, et litteraturråd, ja, så er
der da ikke noget at sige til, at billedkunstnerne
mener, at de også bør have både en billedkunst-
lov og et billedkunstråd.

Men nu er det jo ikke sådan, at billedkunsten i
dag er helt overladt til sig selv. Statens Kunst-
fond formidler betydelige beløb til støtte for ska-
bende kunst. Kunstnere støttes således gennem
fondens køb via Udsmykningsfonden. Statens
Kunsthøjester støtter kunstnere direkte gennem ar-
bejdslegater, rejselegater, igangsætningsstipen-
dier og ikke mindst gennem tildeling af livsvari-
ge ydelser.